

трибуна

АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2
Дири:

Паметникът
на Енгелс в „Арсенал“

11 октомври 2013 г. • година III • брой 65

Акценти

Николай Ибушев:

МНОГО Е ВАЖЕН ВАШИЯТ ТРУД

Кметът:

ДВА СА КАЗАНЛЪШКИТЕ СИМВОЛИ - РОЗАТА И „АРСЕНАЛ“

Ако има приз за най-социално предприятие, то той следва да се присъди на „Арсенал“ - за неговата социална ангажираност и отношение към работещите. Това каза в приветствието си по случай празника на най-голямото по численост предприятие в страната - „Арсенал“, кметът на община Казанлък Галина Стоянова.

Продължава на стр. 4

НАД 300 ХИЛЯДИ БЕЗРАБОТНИ МЛАДЕЖИ У НАС

Всеки 6-ти безработен над 20 години никога не е започвал работа

Безработицата пълзи от селата към градовете и от необразованите към образованите с все по-бързи темпове. Формира се нова група „потомствена безработица“ в групата 15-29 години, където попадат около 40 хиляди млади хора. Голяма част от тях - без нужното образование и никакви професионални компетенции. Реалният брой на безработните млади хора е поне 4 пъти по-висок от данните на официалната статистика, която посочва 75 хиляди млади хора без работа в България към момента. Това са прекалено ведри цифри, тъй като поне 300 хиляди са младите хора без работа у нас.

Тези стръскащи данни са оповестени по време на семинар, организиран от Българската стопанска камара, за ролята на бизнеса в борбата с младежката безработица. Според данните, представени на срещата, всеки 6-ти от безработните млади над 20 г. никога не е започвал работа и няма изгледи това да се случи в следващите поне 3 месеца.

Близо 46% от безработните млади хора са повече от една година без работа.

Продължава на стр. 6

НОВ УС НА ФК „РОЗОВА ДОЛИНА“

Двама арсеналци влизат в новия Управителен съвет на футболния клуб „Розова долина“. Това стана ясно след среща, проведена при кмета на община Галина Стоянова.

Изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев става почетен президент на футболния клуб на Казанлък, а директорът по икономическите въпроси Янко Костадинов влиза в новия състав на УС.

Освен двамата арсеналци, в УС на „Розите“ са известни предприемачи и бизнесмени от града, чиито фирми създават икономическия облик на района.

Това са: Кънчо Папазов от ЕТ „Теньо Топалов“; Христо Суров, представител на „М+С Хидравлик“ АД; Николай Панайотов - „Даник“ АД; Красимир Кънев - „ЮМТ Трейдинг“ ЕООД; Симеон Раданов - „Кастамону България“ АД; Георги Андреев - „Саламандър“ ООД - Казанлък.

До избора на нов УС се стигна, след като през август президентът Пенко Манев обяви, че се оттегля от клуба.

Амбицията ни е да развиваме и градския футбол заедно с фирмени клубни отбори, категоричен е Кънчо Папазов, председател на новия УС.

Продължава на стр. 6

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 5

Арсеналска гордост:
Тренърът Кралъ Орозов

на стр. 6

Среци:
Тони Димитрова

ЗАВОД 1 ПАК ОБРА МЕДАЛИТЕ

Пробив в женския футбол, без конкуренция в стрелбата

Това са изводите от завършилите спортни турнири в отделните дисциплини, посветени на празника на „Арсенал“. Няма новина в отборното класиране при различните дисциплини, където отборите на Завод 1 вече традиционно обират медалите. С едно изключение тази година и то в женския футбол.

За първи път отборът на жените на Завод 1 отстъпи златния медал на отбора на дамската гарнитура на Завод 5.

Продължава на стр. 4

Честито!

Честито Бебе

Голяма радост спохди две арсеналски видни фамилии навръх празника на „Арсенал“.

За да покаже, че хубавите хора заслужават Хубавини, щастливата съдба отсъди: да бъдат възрадвани с най-голямата радост, при това навръх 4-ти октомври, двама видни арсеналци, подарили най-красивите си и добри години на фирмата.

С първороден внук в малките часове на 4-ти октомври се сдобиха почетният граждани на Фукуока, отличеният съвсем насърко с Почетен диплом на японското правителство художествен ръководител на ансамбъл „Арсенал“ Христо Стоянов и чаровната Ваня Кацарова - заместник-главен счетоводител на „Арсенал“.

За фирмения празник те получиха най-големия и безценен подарък - първороден внук.

Роди се наследникът на двете фамилии - **Христо Стоянов** - джуниър. Малчуганът, одрал от сега темперамента на именития си дядо, е подарък от сина Стоян Христов Стоянов и снахата Петя.

Щастливо събитие в двете фамилии бе споделено от стотиците арсеналци, уважили големия концерт за фирмения празник, за подготовката на който дядото Христо Стоянов се трудеше.

Проплакалата първородна ражда на Стоян и Петя е ориентирана да ги направи най-щастливите и горди родители на земята.

Да задмине по талант своите предци, да е здрав и умен и късмет да постила пътя му в годините напред!

Честито щастие!

„Трибуна Арсенал“ и всички приятели и колеги на щастливците

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

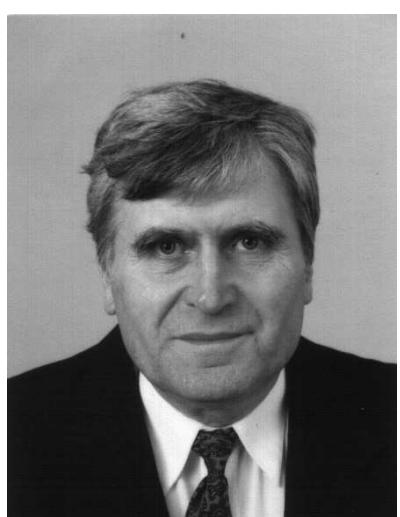
Редакция: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Ращкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

5 ЧАСА КОНКУРС ЗА ПАМЕТНИКА НА ЕНГЕЛС

Още за паметника на Фридрих Енгелс в „Арсенал“ и неговия автор в спомените на Бончо Песев

В броя си от 2 август 2013 година вестник „Трибуна Арсенал“ под рубриката „Историята помни“ публикува материал на Деляна Бобева, свързан с изграждането на паметника на Фридрих Енгелс в „Арсенал“, позовавайки се на статия на Стоян Димов, публикувана в сборника „Следа във времето“ от 1980 година.

С настоящата си статия си поставих за цел да запозная читателите със скулптора Иван Блажев, с когото близо 30 години имах дружески връзки. Авторът на паметника на Енгелс в „Арсенал“ заема подобаващо място сред майсторите на съвременната скулптура и монументална пластика не само в България, но и в нашия град. Не на последно място искам да разкажа някои по-малко известни подробности, свързани със създаването на паметника, на които бях свидетел.

Бончо Песев

Блажев увековечава Яворов, Вазов и Елин Пелин.

Иван Блажев е роден през 1926 година в с. Мечка, Плевенско. Завършила Художествената академия в София, специалност „Скулптура“ при проф. Марко Марков през 1950 година, а следващата година става член на Съюза на българските художници. Участва в почти всички общи художествени изложби със свои скулптурни фигури, композиции, портрети на културни дейци, писатели, поети, художници. Показва работи в международни изложби. Значителна част от творчеството му е в областта на монументалната скулптура. Редица паметници на видни исторически личности и събития, на писатели и поети, са изработени след спечелването на национални конкурси. Негови са паметниците на Иван Вазов в Сопот и София, създадени през 50-те години на миналия век. След спечелен конкурс Блажев изработва портретна композиция на Димитър Благоев и Никола Габровски - паметникът във Велико Търново, открит през 1975-та г., портретна фигура - паметник на Фридрих Енгелс - през 1980 година.

Показаната в Обща художествена изложба през 1957 година портретна фигура на Пейо Яворов става паметник пред къщата-музей на поета в София и в Поморие. Блажев изработка всички скулптурни фигури на поета в родния Чирпан, както и на още много места в страната.

През 60-те и 70-те години на 20-ти век Иван Блажев създава и други монументални творби. Такива са фигурите - паметници на Цанко Церковски в Бяла черква, на Найден Геров - в Лом, на Елин Пелин в родното Байлово, на Никола Вапцаров в Банско, на Карл Маркс в София, на Георги Кирков в Казанлък. Блажев създава и редица образци на българката.

През 1986-та Иван Блажев показва в голяма самостоятелна изложба оригиналите на близо 100 свои пластики, както и фотоси на някои от паметниците си. Много от тях сега са част от експозициите на български и чуждестранни галерии, частни колекции в Холандия, Германия, САЩ и други.

Иван Блажев е носител на орден „Кирил и Методий“ първа и втора степен. Умира през 2006-та година.

Станчо Коев води Блажев за главен художник на Казанлък

Големият Иван Блажев, чиито класически скулптури и паметници дават визия на не един български град, спомняйки историческото минало, е и главен художник на Казанлък. Този малко известен факт е от 80-те години на 20-ти век, когато в Казанлък кметува Кметът на столетието Станчо Коев. По това време Блажев прави знакови за Казанлък пластики, като Голямата мечка на Тюлбето и жената на гаровия площад, която посреща гостите на града и Долината с пита хляб в ръце.

С Иван Блажев се запознах през пролетта на 1976-та година. Тогава „Арсенал“ носеше името „Фридрих Енгелс“. Ръководството на предприятието по това време обяви конкурс чрез Съюза на българските художници за изработването на паметник на патрона на завода. Присъствах на журито на проекта като представител на възложителя - инвеститор, с право на глас. Комисията по журито беше с председател народният художник, сегашният академик, Величко Минев.

12 автори бяха предложили творбите си в изключително отговорния конкурс. За защитата на проектите работите, изработени от гипс, бяха изложени в размери около 1.5 метра. Защитата се проведе в една от залите на СБХ на „Шипка“ в София и продължи около 5 часа. След защитата и обсъждането на проектите

7-членното жури, плюс моя милост, обяви резултатите, правейки критична оценка и аналитичен разбор. Иван Блажев се яви на конкурса с два проекта. Първото място бе определено за него. Пред-

рина, застанал мирно, наблюдавайки парад.

Грубото изчукване на гранитните морени започна някъде през май от двама майстори-каменоделци в ателието на Иван Блажев в Боя-

на. Така, на фона на огромните дървесни корони в съседство, фигурата на Енгелс има величествен вид.

Вече десетки години, всеки работен ден, покрай паметника на Иван Блажев в казан-

седателят на журито го провокира: „Иване, ти се представи с два проекта, които, образно казано, обичаш като своите две деца. Кой от тях предпочиташ и как ще се мотивиращ?“. Блажев само посочи по-добрия си проект, който съвпадаше и с оценката на комисията.

Изключително радостен от спечелването на конкурса, в който имаше и

парична награда от 5 000 лева,

Иван Блажев ме заведе в изискан столичен ресторант, за да „полеем“ победата. Тогава ми разказа, че повече от половин година е работил по проектите, направил пручуване по целия свят - какви паметници има на Фридрих Енгелс, събрали снимки. Оказалось се, че всички паметници дотогава са само бюстове, няма паметник в цял ръст. За да подгответи проектите си за паметника на Енгелс в Казанлък, скулпторът Иван Блажев изчел задълбочено биографията му. Така открил, че Енгелс има изключително много трудове на военна тематика, а близките му приятели, се обръщали към него с „Генерал!“.

Така у автора се оформя идеята да избере за проекта си позата на генерала с пеле-

на. В края на юли грубо офорденият паметник бе докаран в „Арсенал“ на мястото му - на площадката пред Управлението. Близо два месеца, подпомаган от сина си Людмил, студент в Художествената академия, „контролиран“ от критичните погледи на минаващите покрай него работници, Блажев оформи, както е по проекта, завършения вид на паметника.

Лично присъствах на приемането на паметника от същата комисия, която одобри проекта. Приемането на готовия паметник стана в същия ден, когато бе приет и мемориалния комплекс в областния град - „Бранителите на Стара Загора“. Комисията даде отлична оценка на изпълнението. Академик Минев прегърна Иван Блажев и му каза само две думи: „Браво, Иване!“.

По непонятни причини, но е и поради болест на автора, паметникът бе официално открит едва през 1980 година от Стоян Михайлов, секретар на ЦК на БКП.

Гранитната фигура на Енгелс - патрон на казанлъшкия Машиностроителен комбинат, както тогава се наричаше предприятието, е висока 5 метра, а постаментът е 1.30 метра. Правоъгълната площадка край паметника е оформена от арх. Иван Димов.

льшката оръжейница минават трудовите хора на „Арсенал“, които Енгелс посреща и изпраща в генералската си поза. Пак там, пред него, всяка година арсеналци се събират за професионалния си празник.

Паметникът на Фридрих Енгелс оцеля в бурните години на промените, макар че по времето, когато в София бе съборен мавзолея на Георги Димитров при правителството на Иван Костов, бе поръчано на казанлъчанина Данчо Маринов, известен като „Истината“, да „бутне“ паметника на Енгелс като „комунистически паметник“. Прозорливостта на ръководството на „Арсенал“ не му позволи за изпълни поставеното поръчение.

Наскоро, повече от пет минути, гледайки от север Управлението на фирмата и величествеността на паметника, констатирах за себе си, че Иван Блажев е ярък пример за художник, безпределно отдал себе си на советто изкуство. За него, когото познавам, важи изцяло една максима на Владимир Димитров - Майстора: „По-важно е творбата да бъде създадена, да въздейства, отколкото да се знае нейният автор“.

Бончо Песев
Арсеналец-ветеран,
свидетел на градежа на
паметника на Енгелс

Продължение от стр. 1

Николай Ибушев:

МНОГО Е ВАЖЕН ВАШИЯТ ТРУД

По традиция, арсеналският празник се провежда в първия петък на октомври, като логично продължение на чествания преди години

каза Стоянова.

„Много е важен вашият труд - качествен и количествен, който е извел „Арсенал“ до световно известна

празник на машиностроителя. На 4-ти октомври „Арсенал“ отбеляза 135 години от създаването си.

В словото си кметът припомни социалните придобивки, които ползват близо 5-те хиляди ангажирани във фирмата: детска градина, здравно заведение, футболен клуб и детска школа, поддръжка на собствен ансамбъл, почивна станция в Несебър.

Кметът апелира към арсеналци и жителите на града да оценяват оказваните жестове и възможностите, които „Арсенал“ предоставя.

Стоянова изрази удовлетворение и от доброто партньорство между общинското ръководство и ръководството на фирмата, както и от подкрепата при вземането на важните за общината решения от страна на групата общински съветници, част от екипа на „Арсенал“ - Експерти за Казанлък.

Общината върви напред благодарение на „Арсенал“, заяви категорично от трибуната кметът Галина Стоянова.

Кметът на община Казанлък връчи на Изпълнителния директор Николай Ибушев символичен дар на

марка и който продължава да го нарежда сред водещите производители в света,“ каза в поздравлението

си към арсеналци Изпълнителният директор на фирмата Николай Ибушев. Той увери колектива на дружеството, че, въпреки сериозната криза, работата ще продължава. Имаме

ето и личния пример.

Поздравителни адреси по повод голямата годишнина на „Арсенал“ изпратиха десетки партньори и приятели на „Арсенал“, сред които Н.Пр. посланикът на Япония в България Такаши Коидзуми и областният управител на Стара Загора Живка Аладжова.

Празникът на фирмата бе уважен от омбудсмана на общината Гинка Щерева, която е част от Експерти за Казанлък, от представители на ръководствата на регионалните синдикални организации, от членове на групата Експерти за Казанлък и от много бивши арсеналци, ръководни кадри и партньори.

По традиция празникът бе обилно споделен от няколко шатри, в които работещите в арсеналското столово хранене се представиха блестящо.

Студеното време не уплаши работещите във фирмата и гостите, които изглеждаха с интерес продължили близо 3 часа празначен концерт на открито. В концерта участваха арсеналските емблеми - танцовите формации на „Арсенал“, деца от фирмения детска градина „Буратино“, певицата Тони Димитрова, Трио

„Арсенал“ за празника - картината „Розоберачка“ на местната художничка Веса Вълова.

„Казанлък има два символа - розите и „Арсенал“ и тези два символа трябва да ни сплотяват в общите ни усилия градът и община да станат най-доброто и най-качественото място, в което има бъдеще“,

договори, работим, даже си позволяваме и да назначаваме хора, макар и по-малко, каза още той пред хилядите арсеналци, събрали се на фирмения стадион.

Изпълнителният директор благодари на тазгодишните първенци от Алеята на славата за труда, усърди-

Гранди Тенори от Стара Загора, танцьорите от клуб „Роза“, младата изпълнителка Надежда Димитрова, клубът за народни танци „Теменуга хоп-троп“. Въпреки студа, близо 40 мин. продължи традиционното празнично арсеналско хоро - с песните на талантливата изпълнителка на народни песни Виктория Гитева.

Специален жест на благодарност и приятелство бе и мини-концертът на група музиканти от побратимението на Казанлък японски град Фукуяма. Изпълнителите свиреха на традиционните японски инструменти като и шакухачи. Японците впечатлиха публиката с оригиналното си изпълнение на „Хубава си, моя горо“.

Гостуващите на „Арсенал“ и Казанлък атрактивни музиканти от Страната на изгряващото слънце дариха на казанлъчани и специален концерт в ДК „Арсенал“, в рамките на Дните на японската култура в България.

Трибуна Арсенал

Продължение от стр. 1

ЗАВОД 1 ПАК ОБРА МЕДАЛИТЕ

Заслужената победа се дължи на дебютантката от отбора на Завод 5 - Теодора Гамишева, която вкара победния гол за машиностроителите.

Победата донесе на завод 5 парична награда от 130 лева и грамота. Печелившият отбор, преоборил се и за заслужената слава на треньорите Слави Христов и Ясен Боянов, бе в състав: Жана Караванова - вратар, Стефка Златева, Нешка Бонева, Камелия Кънчева, Росица Георгиева, Генка Чакърова, Теодора Гамишева и Мима Мацалова.

В останалите дисциплини заслугата е на сплотения колектив на Завод 1, под ръководството на техния председател на КНСБ Атанас Касабов, както и на перфектните стрелци от Завод 0.

Футбол жени
I място - завод 5
II място - завод 1

Футбол мъже
I място - завод 1
II място - завод 5
III място - завод 6

Волейбол
I място - завод 5
II място - завод 5
III място - завод 0

Народна топка
I място - завод 1
II място - завод 2

Теглене на въже
I място - завод 1
II място - завод 5
III място - завод 2

Стрелба
Индивидуално жени:
Веселина Паскалева
Индивидуално мъже:
Добрин Тодоров

Отборна стрелба жени
I място - завод 0
II място - завод 1
III място - завод 6

Отборна стрелба мъже
I място - завод 0
II място - завод 1
III място - завод 6

Миро Маденджиян

С ОРОЗОВ НАЧЕЛО ФУТБОЛЬ НА „АРСЕНАЛ“ ГОНИ НОВИ ПОБЕДИ

Арсеналската младежка футболна школа събира близо 100 деца в двата отбора на предподготвителната и подготвителната групи. Големите са на възраст 10 - 15 години, малките са родени през 2001-ва - 2002-ра година.

имат и други занимания - учат английски, играят народни танци, но въпреки това се спрятат и работят сериозно на тренировките, обяснява Орозов: „Имаме таланти! Всеки от тях може да отбележи гол, което е прекрасно“. Той е

ри като „Берое“, има играчи в ЦСКА, в Ловеч и „Нефтохимик“. Шампионите на Орозов от 1992-ра играят в цялата страна. Николай Николов е взет от ЦСКА, Антон Спасов става голмайстор на „А“ група, Даниел Христов отива

необходимо. Нямаме проблеми нито с таксите за участие, нито с необходимия транспорт, осигурено ни е и участие в турнири. Всички от УС са загрижени и с голямо желание ни помагат, стараят се

нишо да не ни липсва, деца се откажат, когато усилията им не са възнаградени според очакванията. В сравнение с миналото, днешното поколение е по-чувствително и, както навсякъде, мотивацията понякога е проблем, защото ежедневните трудности за някои са непосилни, споделя още опитният треньор. Победите обаче дават надежди и огромно желание за игра. Най-големите конкуренти, с които арсеналци ще се борят за членните места в групата, са двата отбора на „Берое“, Сливен, ФК „Стара Загора“. Отборите на Чирпан, Гълъбово и Раднево също не са за пренебрегване. Мачовете този полусезон са до края на ноември.

„Преди малко повече от половин година ръководството на „Арсенал“ привлича за треньор на Детско-юношеската си футболна школа истинска местна легенда. Кралъ Орозов е емблема за казанльшкия футбол. Стопроцентов кадър на „Розова долина“ - започнал в Детско-юношеската школа, той преживява с капитанска лента на ръката си най-голямата радост в историята на „Розите“ - влизането в „А“ група през 1982-ра. Помни времето, когато казанльчани толкова строго следят мачовете на любими отбор, че дори режат гредите на вратите на терена след една футболна загуба и плашат с разораване на тревата и засаждане на картофи при повторение на „резила“. Кариерата на Орозов като играч свършва там, където почва - пак в „Розова долина“. После става професионален треньор по футбол с диплом от Националната спортна академия. Като треньор, той извежда казанльските юноши - старша възраст до най-високото местно постижение - шампионската титла на България през 1992-ра.“

Кралъ Орозов е тренирал „Розите“, „Берое - 2000“, „Аскент“ - Гурково. Тази година Орозов прави личното си завръщане в „Арсенал“, след като някога завършва фирменито училище - СПТУ по машиностроене.

Само три месеца, след като през февруари тази година той става треньор на Детско-юношеската школа на „Арсенал“ - 2000, още след първия полусезон, отборът става пролетен първенец, четвърти в класирането за целия сезон. С този сериозен „ капитал“ арсеналските футболисти стартираха новия сезон с амбиция за членно класиране до края на тазгодишния шампионат. Вече записаха в началото на септември победата, с която отборът печели турнира „За Купата на кмета“ в Гурково.

Кралъ Орозов работи заедно в треньорска двойка с колегата си Станислав Пехливанов. Школата има отдавнашни традиции, но е възстановена от две години насам. Първата е само подготвителна група, през втората почват и истинските мачове, обяснява треньорът Орозов. Децата от четири възрасти са разпределени в две възрастови групи. Засега „Арсенал“ няма мъжки отбор. Организацията на мъжките отбори е доста сложна и скъпа. В условията на абдикация на държавата от футбола е изключително трудно да се поддържа мъжки отбор, никой отбор не може да се самоиздържа само от игра, обяснява Орозов условията за развитие на най-общия спорт в България.

„Условията, които ни предоставя „Арсенал“, са отлични, имаме всичко необходимо за работа. Имаме не само чудесни условия за работа, но и нормален учебно-тренировъчен процес“, категоричен е треньорът на арсеналските футболни надежди. Стадионът на „Арсенал“ е много подобър като терен от градския стадион „Севтополис“, много отбори от „А“ група в България нямат такива стадиони, е оценката на старши-тренърът. Децата тренират всеки ден в свободното време, според учебната си програма в училище. Идват сами и с огромно желание. Има от града, както и от селата край Казанлък. Има ученици от всички училища. Много от момчетата

много доволен от работата на децата и е сигурен, че тук те могат да научат много, преди най-добрите от тях да бъдат повикани в големите отбори. Според Орозов, в тази млада възраст по-добре за развитието на бъдещия футболист е да научи всичко възможно в тази школа, отколкото да бърза към големите отбори, където често повечето младежи остават на пейката на резервите и губят ценно време,

в Бургас. Затова с треньор като Орозов надеждите на младите арсеналски футболисти са големи. Момчетата на „Арсенал“ се състезават в областното първенство в група с 12 отбора, които си правят разменни гостувания през двата сезона. В същата група има отбор на „Розова долина“, където е работил Орозов преди да дойде в „Арсенал“. Много от възпитаниците му го последват и

та да са спокойни и да могат да правят победи“, доволен е треньорът. Родители също помагат на отбора. Именно родител е помогнал със спортната екипировка.

Освен в чисто спортно-технически умения, Орозов възпитава у малките футболисти и други качества, нужни на големия спортсмен - упоритост, спокойствието да се приемат загубата и победата като нормални неща в състезанието,

та да са спокойни и да могат да правят победи“, доволен е треньорът. Родители също помагат на отбора. Именно родител е помогнал със спортната екипировка.

Освен в чисто спортно-технически умения, Орозов възпитава у малките футболисти и други качества, нужни на големия спортсмен - упоритост, спокойствието да се приемат загубата и победата като нормални неща в състезанието,

докато накрая се отказват от спорта. „Добрият специалист може сам да прецени кога да посъветва младежа да иде в голям отбор, но това не трябва да става преди в по-малкия отбор да бъде научено всичко възможно“, съветва треньорът Орозов, чийто възпитаници през годините захранват отбо-

сменят „Розите“ с „Арсенал“. Местното казанльшко дерби между двата отбора предстои тази есен на градския стадион. Подготовката на отбора върви отлично: „Обезпечени сме. Управителният съвет, който включва ръководители от „Арсенал“, безрезервно ни подкрепя и осигурява всичко

защото: „В спорта няма победен и победител.“ Младите са особено чувствителни към несправедливостта на терена, забелязва още треньорът на арсеналската футболна школа. Момчетата се терзаят от срещите си с преднамерени съдии, реагират бурно, дори нервно понякога, готови са да

момчета, които благодарение на футбола учат в престижни американски университети“, споделя опит Кралъ Орозов, с което дава още една надежда на младите футболисти в тяхната мотивация за нови победи с фланелката на „Арсенал“.

Диана Нейчева

Продължение от стр. 1

НАД 300 ХИЛЯДИ БЕЗРАБОТНИ МЛАДЕЖИ У НАС

Според представените данни, безработните младежи с висше образование са 23,4% от всички регистрирани безработни висшисти, а делът на безработните младежи без квалификация и специалност е 62%. В същото време всеки втори млад висшист на практика работи работа, която е под квалификацията му или не отговаря на неговите

нодателство, реформа в професионалното образование, промяна в модела на финансиране на университетите, както и в усъвършенстване на стажантските програми.

С цел да подпомогне развитието на пазара на труда, именно в частта младежка заетост, Българската стопанска камара създаде информационна система

хави опити да се намеси. В глухота тънке и Стратегията 20/20, в която тези въпроси следващо да имат широка представителност, пари и сериозно отношение. Докато тече едностренно този ургижен монолог, по летищата и гарите на страната младите хора продължават да заминават. Тези от селата - към града, а качествените от

Мрачни перспективи пред младежите по света очертава в свой доклад и Международната организация на труда. Докладът е разпространен в интернет.

- Глобалната младежка безработица ще продължи да расте и през следващите пет години, прогнозира организацията.

- Кризата в еврозоната ще засегне индиректно и развиващите се страни, което ще увеличи безработицата сред младите по света до почти 13% през 2017, отбелязват експертите от МОТ.

- По-притеснителното обаче е, че все повече младежи се чувстват обезкуражени - дали някога ще си намерят работа. Затова от МОТ призовават държавите да насърчат младежката заетост.

В доклада се посочва още, че, макар и младежката безработица в Европа през следващите 5 години да отчете лек спад, това няма да е в резултат на подобрене на пазара на труда. Спадът до голяма степен ще се дължи на големия брой млади хора, които ще се отдръпнат от пазара на труда, защото се чувстват обезкуражени, се казва в доклада.

- В момента една четвърт от младежите в Европа са без работа. Най-тежко е положението в Испания и Гърция, където почти всеки втори млад човек е извън пазара на труда.

профессионални компетенции. Факт, който пък от своя страна поставя с огромна острота въпроса за качеството на българското висше образование и за ефективността от десетките на практика не- нужни специалности за икономиката ни.

По данни на Българската стопанска камара, близо половината от регистрирани безработни млади хора са с основно или по-ниско образование. Демографската картина у нас продължава да създава притеснения за включването на младите хора на пазара на труда. Сериозен е проблемът и с ромската младежка безработица, засилван и от липсата на кавкита и да е професионални или образователни умения в основната част на младите хора от този етнос.

Експертите са категорични, че решаване на проблемите с младежката заетост могат да се търсят в ускорено създаване на работни места за хора с ниска квалификация, промяна на трудовото зако-

за оценка на компетенциите MyCompetence - www.mycompetence.bg. Информационната система е онлайн базирана платформа, която позволява на заетите, студентите и мениджърите да сравнят знанията, уменията и компетенциите си с изискванията на пазара на труда.

Изискванията са описани в повече от 400 професионални стандарти, в разработването на които са включени предприятия от реалната икономика.

По този начин бизнесът прави заявка към обществото какви са знанията, компетенциите и уменията, които са нужни на икономиката. В момента БСК работи съвместно с осем университета за актуализиране на учебните програми в синхрон с професионалните стандарти за 20 сектора на икономиката.

За тези повече от стръскащи фундаментални проблеми, пред които са изправени българският бизнес и реалната икономика, държавата ни прави скромни и ре-

града - извън страната. По данни на официалната статистика, твърде скромни и далеч от реалността, за минулата година страната ни окончателно са напуснали 12 150 души, 70% от които са младежи. 82 250 хиляди души през 2012 година официално са сменили местоживеещето си у нас. 74% от тях също са млади хора, преобладаваща част студенти.

На фона на данните от последното пребояване, според което 73% от сънародниците ни живеят в градовете, а 27% в селата, тенденцията не се нуждае от коментар.

На този фон повече от скромни и обречени на незабележими резултати са усилията на Бюрата по труда и поредицата програми за младежка заетост у нас. За този месец по една такава програма шанс да си намерят работа имат... 6-ма млади висшисти в Казанлък. Заплатата, която те ще получават е 400 лева.

Трибуна Арсенал

Продължение от стр. 1

НОВ УС НА ФК „РОЗОВА ДОЛИНА“

По думите му, най-важната задача на членовете на новия УС е да привличат нови хора и съмишленици, за да се възроди футболът в общината и заедно с все по-проспериращата детско-юношеска футболна школа в „Арсенал“ и бързо набиращата скорост детска школа на „Розите“, да се изгради новият мъжки представителен отбор на община Казанлък.

Новото ръководство вече обмисля и различни инициативи и идеи за набирането на средства, поддръжници и популярност.

Сред първите инициативи на новия УС, съвместно с община Казанлък, е приятелски мач между отборите на ветераните от „Розова долина“ и „Берое“. Приятелският мач е насточен за 12-ти октомври от 16 часа на градския стадион „Севтополис“.

Срещата е организирана по случай навършването на 30 години от влизането на „Розите“ в „А“ Професионална футболна

группа (ПФГ).

Същия ден, 12 октомври 2013 г., от 19.00 часа в ресторант „Казанлък“ представители на казанлъшкия бизнес са поканени на среща с новия Управителен съвет на футболния

клуб.

Хроника

На Института по розата и етерично-маслените култури е сложен кръст.

Това е мнението на Юлия Йонкова, председател на структурата на КТ „Подкрепа“ в единствения на Балканите Институт по розата в Казанлък, след като стана ясно, че 6-ма от 8-те научни работници на Института са подали оставките си на 7-ми октомври в знак на протест срещу назначаването на проф. Недко Недков - бивш директор на института, отново на поста.

Недков е назначен отново на поста със заповед от същия ден на доцент-д-р Христо Бозуков-председател на Селскостопанска академия в София. Заповедта на Недков е до провеждането на конкурс.

До края на тази седмица УС на Селскостопанска академия ще обяви конкурс за директор на Института по розата, който ще е в едномесечен срок. В това е уверен през седмицата лично председателят на Селскостопанска академия доц. Бозуков в личен разговор с депутатата от ГЕРБ Аксения Тилева.

Досегашният ВРИД Наташа Ковачева е освободена от поста с мотива, че няма необходимото научно звание, каквото се изисква за заемането на тази позиция.

Рокадата в института породи напрежение и на практика всички работещи там са в стачна готовност.

Срещу готвената рокада, очаквана през последните две седмици, колективът на Института по розата е изпратил протести и подписки до ръководството на Селскостопанска академия, до синдикатите и до земеделското министерство.

До момента отговор няма.

Назначеният от днес проф. Недков е с 39-годишен трудов стаж. Поема Института по розата за 4-ти път. Първият път е бил през 1996 година, в качеството си също на ВРИД.

По думите му, зад назначението му не стоят никакви икономически и политически интереси, в каквито го обвиниха неговите колеги.

Според Недков, в дъното на напрежението в института стоят ниските заплати и недоволството на научните работници от това.

Между 300 и 350 лева са масовите заплати в института, като те няма да бъдат увеличени до края на годината.

105-годишният Институт по розата е стопанин на 500 декара маслодайни рози, но на практика тази година няма нито килограм розово масло за продажба.

Дестилерията към институтът през тази година работи изцяло на ишлеме, а за реализация в момента института има 40 килограма лавандулово масло и по 30 хиляди резника от лавандула и маслодайни рози.

„Трибуна Арсенал“

Зов за помощ

Мария Добринова Добрева е на почти 2 години. Момиченце то страда от детска церебрална парализа /спастична диплегия/.

Тежката диагноза е поставена преди месец, но лекарите дават уникални шансове на детето да премине. За целта е нужно то да бъде подложен на 12 процедури в специализирана болница в София. Всяка от ежемесечните процедури ще струва по 1000 лева, средства, с които семейството на Мария не разполага. С помощта на средства, събрани във военното поделение в Казанлък, е закупена специална проходилка, за да може малката Мария да се придвижва.

За набирането на парите, нужни за процедурите в София, е открита дарителска сметка:

Тя е в Корпоративна банка - Казанлък
IBAN: BG17 KORP 9220 1008 7587 01
BIC: KORPBGSF
Телефон за връзка със Зорница Ангелова
/майката на Мария/ - 0899 313 096

„Трибуна Арсенал“

Тони Димитрова:

СТРЕМЯ СЕ ДА ВЪРВЯ ОТ СВЕТЛАТА СТРАНА НА ЖИВОТА

Българите сме големи мрънкала, казва една от любимите певици на народа Тони Димитрова

Тя се казва Антоанета Димитрова Петкова, иначе казано: Тони Димитрова. Любима певица на поколения българи. Харесват я и млади, и стари.

Родена под знака на Козирога, тя е късметлийка в живота, независимо, че той не винаги е благословен към нея. Минава за слънчев човек и е търсена от приятели. Открита е за музиката сравнително късно - на 33 години, когато печели конкурс за попълване състава на група „Тоника“ през 1995 година. Конкурсът е организиран от Ева и Гого Найденови от едноименната група, а човекът, който съзира таланта ѝ, е композиторът Стефан Диомов. Преди това Тони Димитрова пее в бургаските заведения, а денем изкарва хляба си като машинописка в общинската администрация на Бургас. Завършила е гимназия, родителите ѝ са военен и учителка.

Професионално с музика се занимава от 17 години, а първият ѝ албум „Ах, морето“ вижда бял свят през 1997 година. Оттогава досега е изпляла стотици песни, направила е забележителни дуети с покойния вече Пламен Ставрев, приятел, който не е прежалила, с Орлин Горанов, с Борис Годжунов, с Васил Найденов и Веселин Маринов.

Във времето отвъд музиката признава, че се занимава с битовизми и с грижи по порасналата си вече дъщеря Магдалена.

Не крие, че идва с желание в Казанлък, за да уважи поканата на изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев, за когото изпълни една от емблематичните си песни - „За тебе хората говорят“. Последно е била в „Арсенал“ преди 2 години. Споделя, че е впечатлена от усилията на ръководството на фирмата да дава хляб на толкова много хора. На работещите в „Арсенал“ една от любимите български певици пожела здраве, сигурност, много усмивки и топли дни напред.

Започваме разговора с Тони Димитрова, сгушени в тясна гримьорна в компанията на още дузина участници в празничната програма за деня на „Арсенал“. На чаша кафе, с уюта на електрическа духалка, „спечелила“ временно битката със зимните температури в ранния октомври, и с познатия ни рефрен от емблематичната ѝ песен:

- Тони, „за тебе хората говорят“...?

- Много работи. Едни казват, че съм кофти човек. Други, че съм готина, трети - че съм мъжемелачка, четвърти - че не съм. Нека

хората си говорят каквото си искат. Аз преди страдах от това, но напоследък вече, тъй като имам страхото чувство за хумор, с което се гордея, приемам всичко на шега: и хубавото, и лошото. Затова, когато ми кажат, че съм много отслабнала, аз казвам: „Да, умствено!“ Или пък, като чуя: „Олеле, колко си готина!“, отвръщам: „Да, това ми е по рождение!“ - все гледам да завъртам нещата. Като пея „Луд съм, луд съм по тебе аз“ и някой мъж я припява и се е втренчил в мен, а не в жена си, винаги казвам: „Жената! Не мен, защото жълтите вестници чакат!“. Предпочитам да превръщам всичко в една усмивка. Но, каквото говорят, да говорят, аз нали си знам какво е.

- Защо те обичат толкова много хора? И млади, и стари...?

- Аз изобщо не живея с мисълта, че всички ме обичат. Обичта на хората или я има, или я няма. Просто те решават, заобичават те или те разлюбват. Тя е химия, а не медиен PR и изкуствено помповане на несъществуващи качества. Въщност, тези, които ме харесват, първо обикват песните ми, а покрай тях и мене. Не желая да съм Примадона. За „примадонщината“ са нужни качества, които не притежавам, а и не ги искам. Аз винаги съм се стремила към нормален живот, а не към такъв, който е подчинен само и единствено на сцената, суетата и обожанието.

- На сцената и в живота заразяваш с искреност. Това не пречи ли повече, отколкото да помага?

- Единственото, което твърди за себе си, е, че съм точна в отношенията си. Що се отнася до искреността, ако не мога да си я позволя, значи съм много зле, а определено не съм. Това, че не се крия зад лицемерието, примиреността и страхата, наистина ми помага.

- Какво прави Тони Димитрова отвъд пеенето?

- Във времето извън пеенето си стоя върху, с моите битовизми. Естествено, че на първо място е дъщеря ми и грижите по нея, макар и вече пораснало момиче. Иначе - отвъд това: през ноември ще отида за 10 дни до ЮАР и Зимбабве. Това е моя стара отколешна мечта, сега я събъдам. Човек трябва да се стреми да събъдва мечтите си.

- Заразяваш със слънчево настроение, с оптимизъм. Откъде черпиш всичко това, дори и когато ти е най-„кузо“?

- А, не ми е винаги слънчево и бляскаво в душата. Когато не ми е такова, си стоя върху и мълча. Не говоря по телефоните, не се виждам с никого, зареждам батерии. Не може да си винаги и не е нормално да си все два пръста над земята. Не може.

Аз такива хора не ги намирам за истински. Просто, защото вътре в себе си го чувствам и го казвам, че се стремя да вървя от светлата страна на живота. То, всеки може да потъне в тъмното. Може би затова изглеждам ведра.

- Отвъд това, с какво пълниш дните си - освен с песни и мълчание?

- Не спирам да чета. Много чета. Аз съм тих човек, живея по тих начин: гледам си сутрешните блокове, норма-

ди ли се мери величието?

- То не е от величие, то е от нищожество. Неговата реакция е реакция на нищожеството. Някъде бях чела, че всяко джудже иска да е великан. И понеже той има супер мнение за себе си, а нищо не му се е случило великанско, естествено тогава други да са му виновни: като мен, като покойната Ана-Мария. Всички други са некадърни, само той е върхът - и въпреки това е неизвестен. С една дума - пази,

те и бащите ни категорично живеят сиромашки и били още по-зле, ако не сме сме, да им помогаме. Много хора живеят сиромашки, но и много хора живеят деблашки.

- А продължава ли да е валидно, че един си пие, а друг му плаща?

- Да! Това си остана неувиждана българска черта, от лошите! Аз обаче съм от онези, които си пият, но винаги си плащат...

- Ако някой иска да спе-

Тони Димитрова на арсеналския празник

лен човек съм. Просто канализирах нещата си, за разлика от предишни години и гледам да живея живота си, отвъд времето, в което не пея.

- А пазиш ли още диети?

- Не. Минах през много глад. Плувах всяка сутрин, когато не пътувам. Тренирам плуване от много години, правя си мои упражнения. Нямам време за нови посещения при д-р Емилова, макар че за мен това е методът. Особено, ако искаш да си прочистиш организма.

- На сцената си основно в черно. Това ли е любимият ти цвет?

- Не. Черното е най-уважително за сцената. Но любимият ми цвет е цветът на слънцето - жълтото.

- А робуваш ли на модни марки, на модата по принцип?

- Нося различни неща, но гледам всичко да е семпъл, с вкус, да ми стои добре. Не робувам и не слугувам на модни писъци и предразсъдъци. За мен тоалетът не се определя от марката. Важното е дрехата да ме повиши. Като я видя и си я харесам, значи е моята. Другото не ме интересува.

- Наскоро води и се проучи със задочния си дебат с твой колега - певецът Деян Неделчев-Икебаната, който изрече грозни думи по отношение на това кой кой е и нападна лично покойната вече Ана-Мария Тонкова. Защо? И във вашите сре-

боже, голям талант! И вместо да се занимава с музика, той се занимава с мръсотии. Защото това, което избълва след моите думи в социалните мрежи и в различните предавания, това са стрели на едно нищо. На една никса топка.

- Озлобяването не е ли наш патент?

- Изглежда. Една от основните ни характеристики.

- Това от липса на пари ли е?

- Не. Аз съм ходила на места, където има доста бедни хора, но те са усмихнати. Била съм на места, където хората нямат и 100 долара заплата, но са усмихнати. А ние имаме някакво вродено недоволство, което ни пречи да сме щастливи. Много сме завистливи. Случайно, ако човекът до теб е малко по-успешен от теб, то той ти е враг завинаги. Само защото е по-добър от теб. Покъртилът е! Вместо да се вгледаме в себе си, ние в чуждата паница все заничаме.

- Имаш ли основания днес пак да кажеш „живеем юнашки живот сиромашки“?

- Все се надявам да го живеем юнашки, обаче, ние, българите, сме големи мрънкали. Само мрънкаме, само се оплакваме, а нищо не правим. Пък животът вече не е толкова сиромашки, като гледам лъскавите коли и кооперациите, и хотелите. Не знам къде е истината всъщност. Майки-

чели сърцето ти, какъв трябва да е?

- Просто го спечелва, без никакви уговорки. Няма ако. Важното е да усетя, че това е човекът. Това е магия, която няма нужда от обяснения.

- А на кого си склонна да кажеш „тръгвай, щом решил си...“?

- О, аз на когото е трябвало, съм го казвала. Понякога и аз съм си тръгвала. Като че ли при мен нещата са фифти- фифти. Колкото аз съм си тръгвала, толкова и от мен са си тръгвали. При мен е така, че когато нищо не ме задържа, не удължавам агонията, а си тръгвам. И когато някой иска да си тръгне от мен, аз го пускам. Хората са го казали: „Пусни го, ако те обича, пак ще се върне“.

- И такива случаи има. Но, когато си тръгна отнякъде, не се обръща назад. Когато се изчерпят нещата, любовта, взаимните интереси, когато не гледаме в една посока, когато мечтаем по различен начин, тогава тая песен се оказва пророческа - „Тръгвай, щом решил си - няма да те спра“. Но тази песен е в сила не само при междуличностните отношения, но и в професионален план. Казвала съм си, че, ако спре да ми пуска за публиката, ако започна да мисля само за това как да си взема хонорара, с мен ще е свършено. Но все още не съм стигнала до този етап да мисля само в цифри и искрено се надявам да не стигна никога.

Деляна Бобева

4-ти октомври, гр. Казанлък

ДЖАНИ ВЕРСАЧЕ

ЛЕГЕНДАТА НА СВЕТОВНИЯ МОДЕН ПОДИУМ

Той бързял да живее. Представял си собствената си бъдеща империя така: неограничена власт,

тях братята създали марката "Джани Версаче", привличайки на работа и сестра си Донатела. "Тук и сега. Абсо-

рут. Версаче прави костюмите за световното турне на Елтън Джон, участва в редица благотворителни про-

Известният в целия свят моден дизайнер на дрехи и сценични костюми Джани Версаче е роден през 1946 г. в Реджо ди Калабрия, Италия. Повлиян е от творчеството на Анди Уорхол, от древноримската и древногръцка култура /марката-символ на Версаче е най-известната от сестрите горгони - Медуза/, както и от абстрактното изкуство.

Смятан е за един от най-колоритните и талантливи дизайнери на 20-ти век. Убит е пред дома си в Маями през 1997 г.

авторитет, пари и влияние. Около мен имаше само рокли, рокли... Това си спомнял великият дизайнер за детските си години, прекарани около майка си Франческа, която била шивачка-модистка. Тя обичала повече втория си син Санто, затова Джани растял самотен, но единствен от трите деца проявявал интерес към модата. От 6-годишен той непрекъснато наблюдава работата на майка си в ателието, което се намирава до един бордей - причината майка му да обръща главата му, когато минавали оттам. "Може би затова ненавиждам пошлостта..." - казвал след време Версаче. Веднъж в ателието влязла прекрасна млада клиентка. Пробвайки кадифената си рокля, тя останала по изящно фино дантелено бельо. Детето я наблюдавало съзхищение. Версаче запомнил този миг завинаги. Благодарение на майка си разбрал, че трябва да работи винаги в непосредствена близост до тялото. Скиците за него били като играчка.

"Никой не може да нарече себе си дизайнер, ако не е добър шивач",

твърдял по-късно дизайнерът. Постъпил в архитектурния факултет, но когато станал на 18 години, захвърлил учението и станал пръв помощник на майка си. Едно телефонно позвънване през 1971 г. променило живота му - забелязал го един състоятелен бизнесмен от Милано. И 25-годишният Джани започнал да работи при него като дизайнер. Междувременно посещавал модните изложби в Париж, Лондон, Флоренция, Рим. Абсолютната екстравагантност. Скоро започнали да търсят Джани отвсякъде. Фабrikите буквально го заливали със супер изгодни предложения. Той едва не засипвал над скиците си. Мечтаел за независимост и собствен бизнес. Помогнал му брат му Санто - вече успешен финансист. С пари. С

лютната екстравагантност" - тази реклама през 1977 г. открила ерата на Версаче. Моделиерът прекрасно умел да улавя настроенията на времето и да провокира публиката. У него всичко било в повече, макар и на границата на кича - роклите му били прекалено смеши и ярки, те подчертавали формите на красивото тяло. Скандален и дързък, майсторът задоволявал и най-капризните вкусове. Самият Версаче признавал, че негови вдъхновителки често били проститутките, наблюдавани в детството. Затова не малко пъти световната преса определя дрехите му като прекалено брутални. Но той твърдо смятал, че това е мнение на хора, които „не могат да се осмеляват". Първата женска колекция. Джани Версаче я представя през 1978 г. в Милано. Хората от първия ред слагали сълнчеви очила, за да защитят очите си от яркото великолепие. Така започнало всичко... Версаче изкарвал на сцената 16 от най-добриите си манекени, плащащи им по 10 хиляди долара на ден. Моделите му въздействали магически!

През 1982 г. Версаче печели награда за най-добър дизайнер

на дамска колекция за периода есен/зима 1982/83. През 1986 г. президентът на Италианската република го удостои със званието „Commendatore della Repubblica Italiana", а през 1993 г. големият дизайнер получава американския моден Оскар. Модна къща „Версаче". На 25 януари 1989 г. модният ас обявява основаването на дизайнерската къща „Версаче". На 13 април с. г. в Милано е открита изложба, представяща 25 години активна дейност в областта на модата и театъра, съдбован етап в развитието на историята на костюмите.

През 1992 г. Версаче навлиза в парфюмерийния бизнес и представя свой парфюм. Открива и нов елитен шоу-

яви, неизменна част е и от световния културен живот. **Лицата на Версаче.**

Принцеса Даяна, ексцентричната Мадона, Елтън Джон, Стинг, Елизабет Херли, Джон Бон Джоуви, целия Холивуд и, естествено, новите поп-принцеси Бритни Спайърс и Кристина Агилера. Джани Версаче е отговорен за Ерата на супермоделите - той е човекът, съгласил се да плаща космически хонорари на Наоми Кембъл, Синди Крофърд, Линда Еванджелиста и Кристи Търлингтън, превръщайки ги в звезди. Когато пускал линията си за съдове, Версаче изпратил на Силвестър Сталоун няколко щайги с китайски фарфор и натъпкал една от стаите му с възглавници, тъкани и дрехи за хиляди долари. По същия начин постъпил и с Клаудия Шифър. За това щедро внимание звездите се съгласили абсолютно бесплатно да му позират за списанията и книгите, които издавал.

Любовта.

През 1982 г. дизайнерът среща модела Антонио Д'Амико. Двамата се влюбват и през последните 14 години, до смъртта си, Версаче почти не се отделят от този човек. Той направил Д'Амико свой помощник и управител на верига магазини. Забавлявали се и щедро плащали, били удовлетворени от живота. През 1990 г. Версаче влязъл в един вип-гей-клуб в Сан Франциско. И се срещнал очи в очи с 20-годишния американец Ендрю Кунанан - бъдещият му убиец. Дали Ендрю е бил гост в забележителната вила на езерото Комо в Италия, където великият дизайнер организирал сексуални партита, не е известно. Заради една отхвърлена любов... Така настъпила 1997-ма... На 15 юли всемогъщият император на световната мода, 50-годишният мултимилионер Джани Версаче, завършва жизнения си път.

Компанията „Версаче“ днес.

Компанията поема Дона-

11 октомври 2013 г.

трибуна
АРСЕНАЛ

ПРАВИЛАТА НА СЪВРЕМЕННАТА ЖЕНА

Ако преди време е било важно жената да се запази не-порочна за първата брачна нощ и да бъде цял живот съпруга и майка за пример, нещата сега са съвсем, съвсем различни. Ценностите са хубаво нещо, само че времената се менят, променяме се и ние. Така че, ако искаш да си щастлива и успяла съвременна жена, да можеш да не се пречупваш

pred трудности и житейски неволи, да си уважавана и да вярваш в себе си, виж кои „правила“ трябва да следваш.

За по-консервативните това четиво може да е прекалено, но животът ни доказва, че правилата работят. И най-важното дават резултат. И така:

1. Научи се да изкарваш сама парите си. Само така ще можеш да ги харчиш както сметнеш за добре и няма да загубиш независимостта си.

2. Никога не си губи времето с мъже, които говорят твърде много, а не правят абсолютно нищо; са прекалено зависими от родителите си; те карат да се чувстваш малооценена; упражняват емоционално или физическо насилие върху теб.

3. Не винаги ще бъдеш разбирана, подкрепяна или оценена. Но това не трябва да е причина да се отказваш!

4. Стой далече от хората, които постоянно се съревновават с теб или те критикуват. Бъди с тези, които наистина ти мислят доброто и се радват на успехите ти.

5. Какъвто и избор да направиш, не се срамувай! Той винаги ще те научи на нещо полезно.

6. Смело целувай жабите по пътя си. Само така ще откриеш принца.

7. Не си позволявай да живееш в миналото. То никога няма да се върне, а ти губиш ценно време!

8. Шоколадът е най-вкусен след фитнес.

9. Приятелките не са това, което бяха. Бъди готова за предателства и разочарования.

10. Живей живота си заради теб самата! Не заради родителите ти, половинката ти, приятелите ти или дори децата ти.

11. Търси баланса. Прекалено много забавления или прекалено много работа никога не водят до нещо добро!

12. Сексапилът и красотата ти зависят само и единствено от теб!

13. Няма лишо в това да си необвързана, да правиш секс за една нощ или пък да не бързаш да имаш деца.

14. Хората винаги ще говорят! Затова прави нещата така, както ги чувстваш, без да се съобразяваш много, много с чуждото мнение.

15. Каквото и да правиш, помни едно - няма нищо по-хубаво от това да те подценяват!

16. На колкото и години да си, никога не губи детското в себе си.

17. Единственият мъж, заради когото си струва да пожертваш всичко, е синът ти.

„Трибуна Арсенал“

акции. По-късно „Версаче“ прераста в холдинг, предлагащ и уникални колекции от луксозни аксесоари за дома. Компанията има около 300 специализирани бутици в света, а колекциите ѝ могат да бъдат намерени в над 3200 обекта за продажба на луксозни стоки.

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12, e-mail: mvrashkova@abv.bg